

Gandakallurin Eli

Dimmalætting 18.2. ber við stórar yvirskriftir tey gleðiboð, at vegurin til Múla fer í gerð áðrenn 1. apríl i ár.

Hetta er sjálvandi at fegnast um, men at geva Eli Nolsø og honum einsamøllum heiðurin fyri hetta tykist mær ovboðið.

Vit eru fleiri — uttan mun til politiskan lit, sum nú í mong á hava arbeitt fyri at fáa henda gev. Vit hava skrivað lesarbrøv, tosað við landsstýris- og lótingsmenn og enntá skrivað brøv til onkran landsstýrismann persónliga. Góðar kreftir á tingi, kanska serliga min egni partamaður fyri Norðoyggjar, hava eisini strógt á fyrri at fáa henda vegin gjørdan við tí úrsliti, at ein ávis peningaupphædd er sett á figgjarlógina til hetta

endamáli.

At so Eli Nolsø nú einans við einum fyrispurningi skal eiga allan heiðurin, er ófatiligt. Hann man vera ramari í gangi enn gamli Guttormur í Múla sjálvur var. Men alt í lagi, so vita vit tað.

Tá vit eftir henda dag ynskja okkurt landsgagnligt framt (sum t.d. veg til Kunoyar bygd ella berg-hol til Trøllanes) er tað tápuligt at brúka tíð og megi í fleiri ár upp á at sannføra okkara fólkavaldmenn um, at okkara krav er rimuligt og má gjøgnumførast.

Vit kunnu bara biðja Eli Nolsø um at seta ein fyrispurning, so er málið greitt. Hokus, pokus, keine Hexerei, nur ELI.

Jonhild Danbjørg Heinsen

Kristilig »duel« í KFUM

Á fundi í KFUM var hópur av fólki komin saman.

Fundurin ið bar heitið KANN EIN KRISTIN VERA SOSIALISTUR, hevði savnað fleiri fólk enn vanligt er at kunna savnað eitt hóskeveld í Havn.

Tá ið vit so komu innar, kundu vit ikki annað enn fegnast yvir, at fólk við so ymiskum meiningum, átrúnaliga og politiskt, sita her og syngja. Men so kemur hugsanin seinri sum kvøldið liður, hvat var tað veruliga, ið dróg so nógv fólk saman: var tað samanholdið imillum færoyingini, ella var tað fyrri at verja ein ella annan.

Sum ein av lurtarunum, vil eg siga, at ongantíð havi eg hoyrt, at kristindómur er fæddur fram á so lágun plani. Hvat var ætlanin við hesum fundi, er tað mangur, ið spyr!

Um panelluttakararnar vil eg siga, at Atli Dam kom við einari sera greiðari frágreiðing um evnið. Hvat lögmaður og Magnus Simonsen meintu, skilti fáur, uttan tað, at teir við sínum ringa vilja ikki kundu ella vildu skilja hví og hvar munur er imillum sosialismu og kommunismu.

KFUM hevur nokk havt eina grund fyrri at fáa

henda fundin í lag, sjálvt um tað ikki tykist hava nakað við tað arbeiðið, ið KFUM annars ger dagliga, og sum vit hava stóra virðing fyri. Men eg fari at spyrja, um tað ikki er nakað mark fyrri, hvat fyrri lýsingar, ið verða lisnar í kirkju okkara. Skal kirkjan kanska til at sortera, hvar ið limir sínir hoyrir heima politiskt.

Ja, tíðirnar broytast, tað hoyrdu vit eisini hetta kvøldi. Og nógv gott varð eisini sagt, og eisini varð lisið úr halgubók. Men skal hetta vera vanligt á politiskum fundum í framtíðini? Ja, so mega vit venja okkum við hetta eins og færoyingar skuldu venja seg til tað, tá sektirnar komu — og tá kingosálmarnir fóru úr kirkjunum.

Men tó hevur eingin givið okkum tað vald at nema hvønn annan, hvat rætt er átrúnaliga. Men vil eg siga, sum Atli Dam segði, at kristin ella ikki kristin tað er ein persónlig uppgætt, ið skal til — vit kunna ikki avgera í flokk um ein er kristin ella ikki.

Henda kristiliga duellin er vónandi tann fyrsta og seinasta av sínum slag. Hvor ið vann er mær ókent, men vinningurin man bert vera tað, vit vanligaliga kalla »lotuvinningur«.

Ein kristin sosialistur

Lýsið í sosialinum

Vilhelm Johannesen, um figgjarlógina, sum hækkar við 25 prosentum:

Pástandurin at undanfarna landsstýrið oyðslaði fallin til jarðar!

Í pensiónsmálum hevur sitandi landsstýrið sýnt slíka líkasælu, at hækkingin til færoyisku pensiónirnar er strokin á donsku figgjarlógini. Hetta visir Vilhelm Johannesen m.a. á í hesum triðja partinum av røðuni, hann helt undir viðgerðini av uppskotinum til figgjarlóg fyrri 1982—83

Uppskotini súltað

Bæði í hesi og í seinastu tingsetu hevur javnaðarflokkurin reist fleiri mál her á tingi. Eg kann nevna málið um hækking av fólka-, avlams- og einkjupensiónini, málið um bjálving av húsum til pensiónistar, brennistudning til pensiónistar, málið um sosialar eindir, uppskotið um, at tað almenna setur pening í felag at røkja okkara linufloata gott og biligt agn, uppskotini um ein almennan byggi-bugvingargrunn og um hægri rentustudning og mong mong onnur. Nøkur av hesum uppskotum hava fingið skjóta viðgerð og nøkur av teimum hava eisini fingið undirtøku. Hetta eru vit í javnaðarflokkinum sjálvandi fegnir um og takksamir fyri. Men onnur av hesum málum eru reint út sagt súltað og tað eru vit ógvuliga harmir um.

Lóg um vinningssteðg ikki virkað

Við tí rongu grundgeving, at tað varð neyðugt at útgeva landskassanum eykaintøkur fyrri at rinda hallið á tveimum figgjarlógum, samtykti samgongan í september í fjør eftir uppskoti frá landsstýrinum ymskar broytingar í inntøkulógnum, sum vórðu settar at geva landskassanum eina meirinntøku uppá 50 mió. kr. um árið.

Í hesum sambandi komu vit í javnaðarflokkinum við einum fullfigg-

aðum uppskoti um pris- og vinningssteðg. Hesum vildi samgongan ikki tkaa undir við. Ístaðin varð ein lóg samtykt, sum bert umfataði vinningssteðg, og sostatt var ónýtilig.

Eg ætli mær ikki at spyrja landsstýrið, hvussu lógin um vinningssteðg hevur virkað, tá eg, eins og allir aðrir brúkarar kring landið, veit, at lógin yvirhøvar ikki hevur virkað. Og ætlanin hjá landsstýrinum og samgonguni var helst eisini tann at hon ikki skuldi virka.

Barnafrádrátturin hækkaði ikki

Í sambandi við somu broytingarnar í inntøkulógnum vistu vit javnaðarmenn á, at tað undanfarna landsstýri og undanfarna samgonga framdu slíkar broytingar í inntøkulógnum, fingi lánn-tøkurnar og tær barnariku familjurnar altíð kompensatióin fyri slíkar hækkingar.

Samgongumenn góvu ta lyfti um, at landsstýrið seinni skuldi koma við uppskoti um at hækka barnafrádráttin í landskattinum og um at lækka landsskattin hjá teimum lægru inntøkunum.

Hóast landsstýrið í hesi tingsetuni hevur lagt fram uppskot um broytingar í skattalógini, so umfata hesar broytingar hvørki barnafrádráttin ella skattastigarnar. Eg fari tí at minna samgonguflokkarnar á lyfti frá september í fjør.

Sparingin høvuðssetningurin

Tá sambandsflokkurin og sjálvstýrisflokkurin sótu í andstöðu, brigdaðu teir okkum, sum tá sótu í samgongu, at vit røku ein ábyrgdarleysan figgjarpolitikk og at vit oyðslaðu við almennum peningi. Tí slapp sitandi samgonga ikki undan at hava almenna sparing sum høvuðs málsetning.

Hvussu gongur so við sparingini hjá sitandi landsstýri? Byrjað varð fyrri einum ári síðani. Tá

varð játtanin til strandferðsluna avmarkað til 16 mió. kr. Úrslitið er, at hesin stovnur hevur nýtt 32 mió. kr., ella júst tað dupluta.

Pástandirnir at undanfarna landsstýrið oyðslaði fallin til jarðar

Nú hava vit so fingið tað fyrsta figgjarlógurupp-skotið hjá sparilandsstýrinum. Tað er 25% størri enn tað seinasta figgjarlógurupp-skotið hjá undanfarna landsstýri. Og so mugu vit spyrja, hvi tað ikki ber til hjá hesum landsstýrinum at spara.

Svarið er heilt einfalt tað, at undanfarna landsstýri longu hevði spart alt tað, ið møgult var at spara, og við hesum eru pástandirnir hjá Paula Ellefsen og sambandsmonnum, hjá Hilmar Kass og sjálvstýrismonnum um, at undanfarna landsstýri oyðslaði við almennum peningi, fallnir til jarðar. Hesir pástandir eru jarðlagdir av tykkum sjálvum ella av úrslitinum av tykkara egna figgjarpolitikki.

Kunnu ikki semjast at leggja frá sær

Vit, sum sótu í undanfarna samgongu fingi skotið í skógvarnar at vit vóru ósamdir. Og vit vóru veruliga ósamdir í tí eina málinum. Vit vóru so óamdir í tí málinum, at vit slerdu fast, at samarbeiðið ikki kundi halda fram og tí helt tað uppat. Vit mettu, at tað bert kom at skaða samfelagið, um vit sótu viðari so ósamdir vit vóru í hesum máli. Eg haldi at henda figgjarlógurumrøðan meira enn nakað annað hevur prógvað, at sitandi landsstýri er ósamt í øllum málum, og tá landsstýrið kortini verður sitandi so kemst tað sjálvandi av, at teir heldur ikki kunnu semjast um at leggja frá sær.

